

Studeprangeren

Af Morten Korch

Studeprangeren der er en af den fynske forfatters første bøger udkom i 1919. Handlingen udspiller sig under Store Nordiske Krig (1700-21). Danmark deltog dog først i krigen fra 1709.

Studeprangeren (Niels) kan ikke tåle at være lærling i huset hos sin onkel og tante i det fynske og drager i 1710 hjemmefra til Jylland, blandt andet for at opsøge sin søster og sin fars drabsmand.

Krigen hører vi ikke meget til, men ufred og ulykker er der rigeligt af. Denne signatur synes Studeprangeren er i stil med og lige så kedelig som Ken Folletts: Jordens søjler!

Det bemærkelsesværdige kommer i kapitel 20 af 22:

Til venstre i Agestolen sad Isak indsvøbt i sin tunge Kørekappe og med en Hornlygte paa Skødet, som han nu og da skærmede for, mens han med bekymrede Øjne søgte at gennemtrænge Mørket. Til højre sad Kusken, den brave Anders Dons fra Kolding, hvis Hoved hvert Øjeblik sank ned paa Brystet. Han Kæmpede en haabløs Kamp med Søvn. I midten sad Lüders ...

Nogle sider senere:

- Hold dog inde med den Skraalen! Vedblev han, henvendt til Svenden paa Hesten. Jeg kan intet høre!
Paa det tidspunkt havde Anders Dons igen overgivet sig til Søvn, hvorved Tøjlerne slappedes i hans Haand, saa Hestene gik i Staa. Svenden

Til sidst i kapitlet:

- Kør saa til, Kusk! Sagde Niels og steg med Rejseskrinet under Armen op i Agestolen.
- Jovist, mælede den gode Anders Dons uforstyrrelig, men hvorhen?
- Til den Ribe Lensmand! Lød svaret.
- Javel! Sagde Anders Dons, slog knald med Pисken og satte den tunge vogn i Gang.

BD